

ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ
200-річчя
НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЗСА
100-річчя
АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ
— БУДУМО, МАЙБУТНЄ

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOVODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РК LXXXIII Ч. 69. ДЖЕРСІ СІТІ | НЬО ЙОРК. ВІВТОРОК, 13-го КВІТНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. TUESDAY, APRIL 13, 1976 No. 69. VOL. LXXXIII

ВІДВІДИНИ ПЛЮЩА, „ДОКТРИНА СОННЕФЕЛДА”, КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ ТА ІНШІ СПРАВИ БУЛИ ТЕМОЮ НАРАД ПРЕЗИДІЇ ЕКЗЕКУТИВИ УККА

Нью-Йорк. — Відвідини Леоніда і Тат'яни Плющів в ЗСА і Канаді, загрозила „доктриною Соннефелда” з пропозицією „організувати оного подвигання” східно-європейських народів з імперіалістичним СССР, недалекий XII Конгресс Українців Америки, використання відзначувань 200-річчя Американської Незалежності і 100-річчя українського поселення в Америці для української визвольної справи, підготовка до щорічного відзначення Тисячі Поневолених Націй та ряд інших актуальних справ були темою обговорення і рішень на чергових нарадах Президії Екзекутиви Української Конгресової Комітету Америки, які відбулися тут у приміщенні канцелярії УККА минулої п'ятниці, 9-го квітня, у вечірніх годинах. Наряду з запланованими президентом УККА проф. д-р Лев Добрянський, а проводив низку виконавчих віцепрезидент Іосип Лісевич. На початку наради проф. Л. Добрянський з'ясував, уже на свій лад, „традиційних” десятих справ, що були предметом його уваги і активності у Вашингтоні в загальному часі. До цих справ належали, між іншим, справа відвідин та виступів Плющів, теза „Соннефелда” і податки депутатів під час виборчої кампанії, запропонована вже в Конгресі окрема резолюція, яка пов'язує визвольні рухи повноволених народів з 200-річчям Американської Незалежності з головною тезою постійної незалежності від імперії, підготовка

Д-Р ЛЕВ ДОБРЯНСЬКИЙ ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ „ДОКТРИНИ СОННЕФЕЛДА”

Вашингтон. — Проф. д-р Лев Добрянський, голова Крайового Комітету Поневолених Націй і президент Українського Конгресового Комітету Америки (УККА), у листі до президента Джералда Форда, датованім 5-го квітня ц.р., заперечував в імені цих двох організацій проти т.зв. „доктрини Соннефелда”, тобто проти пропозиції цього радника державного секретаря Генрі Кіссінджера, щоб Вашингтон заохочував країни Східної Європи встановити „більш органічний зв'язок із Советським Союзом”. Заявляючи, що теза Гельмута Соннефелда „наскрізь обурлива”, бо протиставляє дотеперішній політиці уряду президента Форда, який досі підтримував принцип державної незалежності та волі не тільки для кількох повноволених націй в Центральній Європі, але також для численних повноволених народів в самому Советському Союзі та інших частинах світу, проф. Добрянський закликає президента Форда публічно відкинути цю „доктрину Соннефелда”. Як відомо, президент Форд, промовляючи в Милвокі перед представниками етнічних груп 2-го квітня, відмежувався від становища Соннефелда щодо Східної Європи.

Проф. д-р Лев Добрянський

У своєму листі проф. Добрянський назвав думки Соннефелда „обмеженими та нечутливими” і заявив, що вже раніше виринали подібні пропозиції. Він сказав, що в 1940-их роках деякі американські ділачі в імені „миру” викидали згодом „органічний зв'язок” народів Советського Союзу, а в 1960 роках група аналітиків твердила, що советсько-російська мілітарна гегемонія в Східній Європі є корисною для світового миру. Проф. Добрянський вказав, що ті теорії, як рівнодуми Соннефелда, які пропонують Вашингтону погодитися на постійне повноволення

народів Східної Європи, на перманентну сферу впливу СССР на тому боці, та які відкидають „прародну силу національних рухів”, протиставляють заявам самого президента Форда, виголошеним ним перед його від'їздом на Гельсінкську конференцію минулого року.

Проф. Л. Добрянський твердить, що ціла справа Соннефелда з далішим доказом занепаду американської закордонної політики, базованої на помилковій поведінці, що, мовляв, Советський Союз є державою одного народу, замість на правдиві розуміння справи, що сам СССР є імперією. Не можна забезпечити миру на фальшивих розуміннях характеру Советського Союзу, як також на постійних апізентах та односторонніх компромісах, на засекречених договорах і на обмані — писав проф. Добрянський. Він заявив, що існує конкретна потреба розв'язати всі справи, якими цікавляться мільйони американців, які бажать не тільки миру, але також „волі через силу”. Професор Добрянський закінчив свій лист закликом до президента Форда, що настала пора не тільки змінити назву для теорії, як рівнодуми Соннефелда, але також зміст цієї політики Вашингтону відносно Москви.

Театр „Заграва” з Торонта гостював в Нью-Йорку з виставою „Мотрі”

Нью-Йорк (в. л-ць). — Український Драматичний Театр „Заграва” з Торонта успішно виступив тут в неділю, 11-го квітня ц.р. в залі Фешен Інституту з прем'єрою інсценізації історичної повісті — трилогії Богдана Лепкого (5 картин) „Мотрі”, відтворюючи перед глядачами один із славних витинків нашої історії Мазепинської доби. Інсценізацію для театру приготував Меріам — Луїзійський і Луїз Лівесіч. Автор інсценізації, вибравши важливі моменти з монументальної повісті Б. Лепкого, старався наголосити героїчні моменти української історії і показати слабості тієї частини військової старшини, яка заради слави тягнулася на службу російському царю Петру І. Короткий зміст інсценізації такий: На мисливських ложах у лісах родиною го мистку Кочубей, зустрічається генеральний суддя України з посланцем Гетьмана Мазепи, військовим канцеляристом Чуйкевичем. Кочубей намагався дізнатися від Чуйкевича про пляни Гетьмана щодо Москви, але він стримано мовчить. По відході Чуйкевича, який до речі ще з дитинства за-

коханий в дочку Кочубея Мотрю, до Кочубея приходить московський шпигун, який інформує його про хід тасмисних переговорів, що їх веде жінка Кочубея Любов Федорівна, з московським царем. В день приїзду Гетьмана Івана Мазепи до Ковалівки під'їжджає І. Мазепа в супроводі його найвищих старшин і вищих старшин у супроводі козацького війська. Мотря разом з родиною вітає Гетьмана. Обос описує зустріч в саду Кочубея, де Мазепа пропонує стати Мотрі його дружиною. Довідавшись про любов Мазепи з Мотрю, жінка Кочубея понападає у велику злість, в результаті чого Мотря змушена залишити батьківський дім і піти на якийсь час до монастиря. В тому часі Любов Федорівна намовляє Кочубея зрадити Гетьмана і (Закінчення на стор. 3-й)

Нове порозуміння між ЗСА та СССР щодо атомових випробувань

Вашингтон. — Минулої п'ятниці, 9-го квітня, уряд ЗСА повідомив, що дійшло до нового порозуміння між Москвою та Вашингтоном щодо обмеження підземних атомових випробувань для мирних цілей. Хоча договір ще не підписано, то вже узгоджено його текст. Договір обмежує підземні атомові вибухи до 150 кілотонн сили та встановлює процедуру для взаємної перевірки цих випробувань представниками ЗСА та СССР. Державний секретар Генрі Кіссінджер і президент Джералд Форд заявили, що це порозуміння між Москвою та Вашингтоном є „важливим кроком вперед”, бо перший раз в історії передбачує перепірку на советській території, на що СССР в минулому не хотів погодитися. Однак, речники уряду ЗСА підкреслили факт, що новий договір стосувався б тільки атомових випробувань для мирних цілей, а не охоплює випробувань атомової зброї. Деякі речники також вказали на те, що хоча поодинокі підземні вибухи були б обмежені до 150 кілотонн, то серія таких вибухів могла б бути вищою, ніж встановлена верхня межа. Советський Союз наполягав на тому, щоб договір дозволяв такі серії вибухів.

Як відомо, ще в 1963-му р. підписано міжнародний договір, який забороняє будь-які атомові випробування в атмосфері, а дозволяє тільки підземні. Багато країн вже ратифікували цей договір. Франція, Індія та комуністичний Китай відмовляються підписати його.

Палата збільшила оборонний бюджет на 2 біліяони

Вашингтон. — Минулої п'ятниці, 9-го квітня, Палата Репрезентантів 288-ма голосами проти 52-ох схвалила законопроект, який признає на мілітарні цілі 33,4 біліяона доларів, головним чином на розбудову нової зброї. Отже конгресмени додали 2 біліяони доларів до загального оборонного бюджету, запропонованого президентом Фордом на наступний фінансовий рік. Біллі Дім пропонував, щоб

Розпочався З'їзд Компартії Чехо-Словаччини

Прага. — Пресові агенції інформують, що в понеділок, 12-го квітня, розпочався тут шумно XV-й З'їзд Комуністичної партії Чехо-Словаччини, який, після такого ж з'їзду Компартії Болгарії, мабуть буде з'їздом, що на ній будуть утверджуватимуть так звану доктрину Брежнєва і твердий курс у відношенні до комуністичних партій Заходу, які вирішили „змагатися до соціалізму” власним шляхом і під власними національними прапорами. Західні кореспонденти, яких, до речі, як і на московському з'їзді, не допустили на залу наради, звітують, що Прага „потопала” у червоних прапорах, які не тільки прикрашують державні будівлі, але також висягають з вікон приватних домі. Між прапорами і портретами багатьох прапорів СССР і портретів Леоніда Брежнєва, Ніколая Підгального, маршала Жукова та інших советських голівачів. На вулицях Праги панує атмосфера напруження, збільшено охоронну службу поліції, стислих перевірять закордонних туристів, головню кореспондентів.

XXV З'їзд КПСС, українська консолідація і спротив в Україні були темою панелю в Йонкерсі

Йонкерс, Н. Й. — В суботу, 10-го квітня ц.р., тут в Українському Народному Домі відбувся, заходами 11-го Відділу ООЧСУ, політичний панель на тему: „Міжнародний збір і українські справи”, на якому три панелі — м-р В. Микіла, ред. В. Левенеч і д-р В. Савчак, обговорили теми XXV З'їзду КПСС, потребу всеукраїнської єдності і можливостей консолідації українських політичних партій та деякі важливі справи руху спротиву в Україні в пов'язанні з посиленою діяльністю російської еміграції за кордоном.

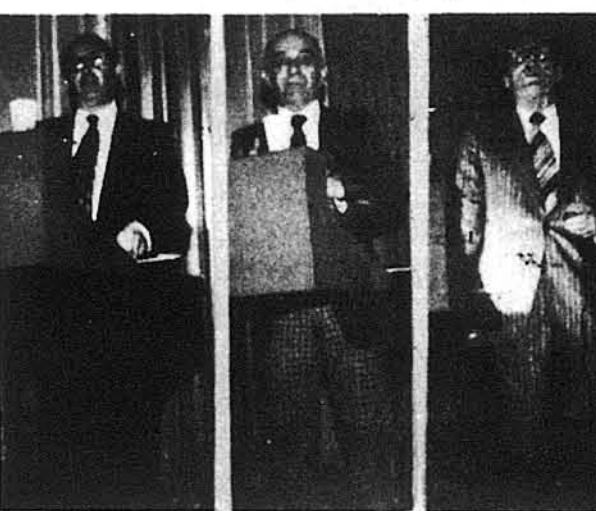
Панель відкрив коротким вступним словом голова 11-го Відділу ООЧСУ Микола Сидор, а панелем проводив проф. Лев Футила, який представив панелістів, проводив дискусію і зробив останні висновки панелю.

Яктуальні теми доповідей — аналіз московського збору, а головню програмовою доповіді генерального секретаря ЦК КПСС Леоніда Брежнєва і його українською гавлятера Володимира Щербицького, ясно представлена потреба всеукраїнської єдності, яка може бути досягнена тільки шляхом політичної консолідації, і події в Україні — викликали помітне зацікавлення у слухачів, які чисельно прибули на панель. В дискусії забили голос: Михайло Пашкевич, Ігор Зварич, Михайло Бурчак, п. Жупанський, п. Булат, Митрон Клімко, м-р Л. Кокотинський та ін.

Роблячи підсумування доповідей і дискусії, Лев Футила зокрема відмітив, що українська спільнота глибоко цікавиться політичними проблемами — просуванням української правди у вільному світі, допомогою борцям в Україні, як також консолідаційним процесами, які, хоч і не довели ще до повної єдності, все таки уможливають українській спільноті виступати у деяких випадках об'єднано, бодей у принципових справах української визвольної політики.

Панель формально закрив голова Відділу, загальною подякою прелегантам і учасникам.

Відбувся Симпозіум Т-ва Українських Інженерів Америци

Промовляють під час симпозіуму (зліва): Інж. Володимир Мацьків, д-р Михайло Головатий та Інж. Михайло Корчинський.

Нью-Йорк (Р. Г.). — В суботу, 3 квітня, відбувся тут в Українському Інституті Америки симпозіум з ділянці металургії, влаштований Головною Управою Т-ва Українських Інженерів Америки. Були виголошені три доповіді:

Інж. Володимир Мацьків: „Нові напрямки в екстрактивній металургії нікелю”.

Д-р Михайло Головатий: „Зміни в ситуації енергії в металевій промисловості”.

Інж. Михайло Корчинський: „Сталь, як підвалина економічного росту”.

Координатором симпозіуму був д-р Любомир Романків.

Численні слухачі, члени ТУІА та зацікавлені гості, з цікавістю прослухали усі доповіді, в яких прелеганти поінформували про сучасний стан та деякі аспекти й найновіші здобутки технології металів: нікелю та сталі. Треба відмітити, що усі прелеганти та координатор сесії являються передовими металургами Канади та Америки, та мають поважні осяги в дослідній науковій праці у своїх спеціальностях.

Панельні доповіді були панельні доповіді, в яких координатор та прелеганти зреагували на головні точки своїх доповідей та підкреслили ролі металургії в інженерній професії. Конференція закінчена неформальними дискусіями та гутірками при буфеті. Симпозіум металургії організувала інж. Дарія Мосора Франкен.

Три українські доповіді на науковій конференції в Тексасі

Сан Маркос. — В місцевому Південно-західному Тексаскому державному університеті відбулися в дні 21-23 березня ц.р. наукова конференція, присвячена питанням релігії й модернізації в Советському Союзі. Було 12 доповідей, зв'язаних з різними аспектами релігії та духовного життя в колишній Російській імперії і теперішньому Советському Союзі. Головним прицілом представлених дослідів було розкрити, як окремі релігійні спільноти і Церкви розв'язали й розв'язують проблему пристосування до нових технічних-супільних досягнень і розвитку в умовах модерного й урбаністичного суспільства та атеїстичного режиму.

Між доповідачами і темами були заступлені й українські дослідники та проблеми українських Церков. Проф. Богдан Воцюрків з Карлтонського Університету в Оттаві говорив про Українську Автокефальну Православну Церкву в 1920-их роках, як типовий феномен модернізації, та під кутом організації, як об'єднані та душпастирської практики. Д-р Воцюрків підкреслює національний характер української автокефалії, її тісне пов'язання з визвольним рухом 1917-20 рр. а теж модерністичні тенденції окремих діячів-мирня, близькі протестантизму.

Проф. Василь Маркус з університету Лойола в Чикаго доповідав про Українську Католицьку Церкву, спершу зупинившись на авіції східної Церкви в єдності з Римом на протязі історії та доводячи, що вже сама сфера дослідження становила своєрідну синтезу, умотивовану у тодішній суспільно-політичній й культурній проблематиці на землях України. В другій частині доповіді говорив про нинішній стан підпільної УКЦеркви і її зусилля перетворити в пристосованість, без принципового компромісу з режимом, до важких умов нової дійсності. Деякі аспекти протестантських віровиств в Україні виникли в доповіді проф. Блейна з Гантер Коледжу в Нью-Йорку.

Ще одним українським доповідачем був д-р Едвард Касинеч, бібліографію Українського Наукового Центру в Гарварді, який виголосив факхову доповідь про джерела й бібліографію до питання про Церкву й релігію в Росії та в СССР.

Виголошені доповіді будуть опубліковані в окремому збірнику.

Виставка праць Любослава Гуцалюка в Парижі

Париж. — У 20-річній першот самостійної мистецької виставки в Парижі Любослава Гуцалюка, тут у галерії Руаяль у дні від 23 квітня — 11-го травня ц.р., виставлятимуть сорок його олій, намальованих протягом 1975 року. Багато з них це картини уявних пейзажів з циклу „Катедрали Нью-Йорку”, інші — це уявні сцени міст та сіл Франції.

Любослав Гуцалюк

У каталозі, що його видав галерея, знаходяться дві кольорові та вісім чорно-білих репродукцій, а також подано перелік важливіших виставок Любослава Гуцалюка і його біографію, в якій зазначено, що мистецтво урідженець України, студії

закінчив в школі мистецтва Купер Юніон в Нью-Йорку.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали, незалежно від змісту. Авторі, які хочуть, щоб їхні матеріали були використані в повній формі, повинні зазначити це в записці до редакції. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

За деревами є ліс...

Як у приватному і громадському житті, так і в політиці дуже часто забувається народна мудрість, що „за деревами є ліс“, і цим деревам віддається всю увагу, дарма, що вони ще не становлять лісу.

Нагадують нам це деякі останні події в нашій поведінці і в нашій активності. Згадаємо для прикладу:

У п'ятницю, 2-го квітня, президент Джералд Форд мав у Мільвоу у Вісконсині зустріч з представниками етнічних груп, включено до української, і під час цієї зустрічі сказав важливу заяву, в якій з'ясував принципи американської політики відносно східно-європейських народів та Советського Союзу. Повний текст цієї важливої заяви був надрукований в англійському оригіналі і українському перекладі в попередньому виданні „Свободи“.

Після цієї заяви, прийняв представники етнічних груп Президентів запити і він на них відповідав власне по лінії з'ясування ним у заяві принципів. В одержаному з Білого Дому звіті із запитів та відповідей, подібно запит неадекватного українського представника. Запит дослівно звучав: „Пане Президенте, американці українського роду в цій країні зокрема стурбовані переслідуванням українських інтелектуалів в політичних в'язницях в Советській Україні. Згідно з інтерпретацією Гельсінкської конференції та з чисто гуманітарних міркувань, що може вчинити наш уряд, щоб допомогти їм звільнитися? Це був, виходило б, одиниць український запит і Президент на нього відповів: „Перше, що ви можете вчинити, якщо б ви дали мені чи дали комусь з мого штабу імена...“ Відповідь Президента в цьому місці перервав інший запит — завага: „Амальрик є одним з найвизначніших...“ Цим разом уже перервав Президент завагою: „Так, я чув про це“. Далше пішла вже розмова без будь-якого більшого і конкретнішого значення, повертаючись знову до питання, що може зробити уряд ЗСА в користь переслідуваних і кінцева відповідь Президента: „Як ви дали б нам імена, то щось зробимо“, і на тому кінець. За деревами переслідуваних не бачимо лісу поневоленої України, за деревами репресованих осіб не добається лісу поневоленого народу.

На цю тему і з тієї самої ділянки напружуються ще деякі інші маркантні приклади і до них ми ще у свій час повернемо. А втім, цих прикладів у нас безліч майже в усіх ділянках нашого життя і праці. Не додаючи лісу за деревами, ми часто витрачаємо багато енергії і часу на більше чи менше важливі другорядні справи, власне ці „дерева“, без думки і журби за „ліс“, за наші основні цілі і завдання. Тому й життя нашої громади не розвивається так, як воно могло б розвиватися і так, як треба, щоб воно розвивалося.

Недалеким вже черговий Конгрес Українців Америки дає добру нагоду застановитися над цими справами і їх відповідно з'ясувати та вирішити на самому Конгресі.

„Зворотна дискримінація“

Минулого тижня ньюйоркський апеляційний Суд вирішив, що т. зв. „зворотна дискримінація“, тобто надавання першості членам расових чи етнічних меншин при прийманні до шкіл або на працю, є конституційною „у відповідних ситуаціях“.

Хоча суд зазначив, що надання такого першості дозволене тільки тоді, якщо існує серйозна потреба та немає інших, менш контрверсійних альтернатив, як також попередив, щоб це рішення не було „надто вільно інтерпретоване“, то немає сумніву, що це рішення Ньюйоркського Апеляційного Суду, як і подібні рішення судів в кількох інших штатах, несправедливе, бо фактично легалізує дискримінацію проти американських громадян, які не є неграми, пуерториканцями, індіанцями, мексиканцями тощо. Відомо бо, що до „етнічних меншин“, які мали б одержати таке першество, не будуть зараховані американські громадяни українського, польського, ірландського, англійського, німецького чи італійського походження. І хоча правдою є, що в минулому, а частинно і ще сьогодні, окремі працевластувачі та установи дискримінують негрів, пуерториканців тощо, то також правдою є, що через це не повинні терпіти громадяни інших етнічних груп. Чому український хлопець чи дівчина, які пильно вчилися в середній школі і коледжі та дуже добре здали вступні іспити, наприклад, до медичної школи, мають відступати своє місце в тій школі негрові чи пуерториканцеві, які слабше вчилися та одержали нижчі оцінки на вступному іспиті? Значить, всі роки тяжкої праці цих молодих українців, як рівнож фінансові видатки та інші труднощі їхніх батьків, мали б піти марно тільки тому, бо українці не зараховують до тих „етнічних меншин“, яким призначається першество при прийманні до шкіл.

Ці рішення ньюйоркського Апеляційного Суду та інших судів можуть спричинитися також до того, що, наприклад, італійці можуть не прийняти на роботу, хоча він має такі самі кваліфікації, або й кращі, ніж пуерториканець, який одержує першество тільки з уваги на його приналежність до даної етнічної групи.

На думку багатьох коментаторів і юристів така „зворотна дискримінація“ порушує ті статті Федеральної та штетових конституцій, які гарантують всім громадянам рівноправність перед законом. Крім того, багато соціологів і психологів твердять, що надання першості деяким етнічним чи расовим меншинам спричиняється до того, що члени цих груп втрачають спокую прикладатися до науки чи вивчення якогось ремесла, бо знають, що все одно будуть прийняті до школи чи на працю скоріше ніж особа з кращими кваліфікаціями, яка мала „нещастя“ народитися в українській, польській чи німецькій родині.

Треба надіятися, що коли справа „зворотної дискримінації“ знову дійде до Найвищого Суду ЗСА, він проголосить цей рід дискримінації неконституційним, а не відмовиться розглядати цю переважну справу, як це зробив два роки тому.

Іван Телюк

ЕКОНОМІЧНА СПРОМОЖНІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ В ЗСА

Всім нам відомий вислів німецького канцлера Бісмарка, який сказав: „Коли в країні вчаться на чужих помилках, як на своїх, бо свої забагато коштують“. Коли в процесі наших дій, ми зуміємо краще використати наші обмежені ресурси, тоді дешевшим коштом зможемо досягти наших цілей. Моїм наміром є не порушувати виключно фінансові справи, а більше уваги приділити ефективності дій, що має середній зв'язок із нашою економікою, якої цілком є вивчення використання обмежених ресурсів для задоволення потреб громади на них заповнювані.

Зже саме формулювання економічної науки вказує, що ми ніколи не досягнемо всіх наших намічених цілей, але важливим є, однак, оцінити використання наших скромних ресурсів для найбільш корисних дій. Тому буде доцільно в першу чергу розглянути наші спроможності тут на еміграції, які в основному складаються з організованої української громади, чисельності якої ще дотепер не підраховано.

Ми говоримо про два мільйони українців в ЗСА, але ніяке джерело не є достовірне, щоб на його підставі можна було ствердити хоч приблизно правдивість цього числа. Здається мені, що найбільш реальним джерелом може послужити перепис населення із 1970-го року, за яким українців у ЗСА є 249,351, що визнає українську мову материнською. Це приблизно 0.1 відсотка цілого населення. Може це число в загальному мале, тому для порівняння я взяв число українців в штаті Коннектикут, де за переписом є 9,655, що становить 0.32 відсотка населення штату; це не відбігає від дійсності. Про зорганізовану групу українців ми можемо подавати різні згадані числа, але що з того, коли вони не реальні і нікого не переконують своєю достовірністю. Ми можемо когось зачислити, але коли людина не виказується ніяким виявом своєї діяльності, то самі числа є беззастовітими. Для кращої перевірки кожна громада може взяти числа із перепису і справити їх у своїй місцевості. Після такого підрахунку ми можемо мати число українців в ЗСА, що приблизно може становити три чверті мільйона (750,000). Інші джерела, які ми часто згадуємо, як чисельність союзів, чи чисельність церковних громад, є більше ненадійні від перепису населення, бо при переписі свідомо людина може виявити, до якого національного походження вона бажає себе зачислити. Найкращим відображенням дійсності є збірка УНФонду, де за 1976 рік зібрано \$134,000.

Коли йдеться про інтелектуальний рівень нашої

спільноти в ЗСА, то тут можна сміливо ствердити, що він є вищий від середнього американського громадянина.

Яка зорганізованість нашої громади? Що є важливим чинником для переведення якоїсь дії?

Ми об'єднані в церковних громадах, союзах, професійних організаціях і політичних угрупованнях, завершенням чого є УККА.

В церковних громадах відчувається занепад свідомості національної приналежності, брак ефективної організаційної сили в порівнянні до великих спроможностей, коли взяти під увагу прив'язання наших людей до релігії і церковної адміністрації, яка була частиною національного „проводу на рідні землі“.

Союзи й інші суспільно-економічні установи ще не спромоглися охопити ширші круги громадянства у своїх рядах. Щоб однак бути живими установами, час подумати про вищу організаційну структуру економічного розвитку, а саме — про комерційний банк, що став би центром наших підприємств і розрахунковим середником для всіх інших суспільно-фінансових установ. Ініціатором такого банку можуть стати наші союзи і кредитні при допомозі фахових людей.

Багато говориться про професійної організації, що вони замало активізуються у нашому громадському житті. Не все ж вина по їх стороні, бо часом тяжко зрозуміти поодиноким громадянам чи установам, які радше послугуються чужими силами, що вказує на існування певного комплексу, що його зовемо меншевартістю. Отже, тут ще невизначене джерело, що може відіграти важливу роль у суспільному житті нашої громади в ЗСА.

Вкінці — наше центральне об'єднання УККА: тут відбувається, що настав час реформи. Те, що було добре для наших батьків, не все може бути добре для нас. Інституції, створені в минулому, мусять діяти сьогодні, в нових обставинах, щоб виконувати свою роль. Ширше громадське безпосереднє представництво тут мусять мати свій голос. Братсько-партійна структура не відповідає сьогоднішнім завданням УККА. Неможна нашої репрезентативної організації, якою є УККА, відмовити політичного погляду, але часом не є доцільною партійна боротьба в її структурі, бо вона не приносить користі ширшому громадянству.

Партія — це об'єднання громадян з певним спрямованим суспільно-політичним світоглядом, із свідомістю свого становища і ролі в суспільстві, програмою діяльності та з виробленою тактикою замахання за влади в державі. Існування

І. Вовчук

25 ЗІЗД КПСС — ПРОСЛАВЛЕННЯ БРЕЖНЕВСЬКОГО ВЛАДУВАННЯ

(3)

Щоб здивувати „відступника“ від інтернаціоналізму, Мао Тсе-тунга, готуючи з'їзд, все робили, щоб на ньому організувати інтернаціональне видовище — показу підтримки московського „інтернаціоналізму“. Говорачи про московсько-китайські відносини, про які багато говорено на з'їзді, не могли не похитати перед з'їздом кампанію, ведену московсько-большевицькою пропагандою перед з'їздом. На сторінках „Правди“ дуже часто вміщували коментарі під крикливими заголовками: „Зрадливість Маоїзму“, „Везилля пекінських керівників“, „Преступли пекінських зрадників“.

Партія має свою підставу в державі із її економічною системою. Значить, треба таких основних елементів, як держава та її економічна система, щоб можна було реалізувати правильність партійних поглядів. На жаль, наша спільнота на еміграції позбавлена тих основних елементів. Рівночасно домінуюча роль союзів частіше може виконувати їх фінансово-організаційним цілям, бо не всі члени союзів поділяють їхні ставлення до деяких справ УККА, а зокрема членів Екзекютиву, які повинні в першу чергу служити своїм союзам. Співпраця є побажаною, бо вони свої адміністративним апаратом можуть допомогти УККА.

Фінансові потреби деяких організацій ми можемо до великої міри покривати із державного фінансового джерела, що ми, як громадяни ЗСА, знаходимо. Зокрема, коли мається на увазі фінансову допомогу нашим школам, старшим громадянам чи менш заможним родинам. Тут є багато фондів на ці цілі, але потрібно окремих людей, щоб за ними фондами слідкувати, як це роблять інші етнічні групи, творячи для цього в міру потреби окремі громадські комітети. Наша співпраця у низових клітинах обидвох американських партій необхідна, щоб створити натиск на політичний провід. Часом малий, добре зорганізований гурт людей в деяких місцевостях може легко перерізати провід в окремих округах і може бути вирішальним чинником у виставленні кандидатів, чи у деяких домаганнях пологдження справи, корисної для нас, як громадян українського походження. Саме запрошування поодиноких політичних провідників на наші різні імпрези не зобов'язує їх до рішень у нашу користь. Своєчасна розв'язка цього питання може посилити нашу дію, назовні, як також рівночасно підсилити нашу суспільну діяльність.

Делегації європейських комуністичних партій (французької, італійської, англійської і навіть югославської) у виступах хвалили успіхи в будові соціалізму.

Як би не розглядати виліт успіхів в будові соціалізму, СССР, але обороняли свої національні шляхи будови соціалізму. Е. Берлінгер — лідер італійської комуністичної партії в своєму виступі підкреслює, що посилення впливів його партії треба завдячувати тому, що „на протязі багатьох років ми розробляли такий шлях до соціалізму, який би найкраще відповідав особливостям історичного, соціального і політичного розвитку нашої країни“. Італія, твердив лідер італійської комуністичної партії, буде будувати соціалістичне суспільство так, щоб в його будову вносили свій вклад різні політичні сили, організації і партії („Правда“, 28-го лютого).

Член політбюро ФКП Гастон Пліссон, який очолював делегацію французької комуністичної партії, генеральний секретар якої Марше зігнорував з'їзд, також обороняв французький шлях до соціалізму, що „відповідає умовам нашої країни і нашого часу“, — заявив він. Той шлях „ознає гарантію всіх особистих і колективних свобод“. Делегації двох найбільших європейських комуністичних партій на 25 з'їзді вивіпили непослух КПСС, заявивши, що їхні партії ітмууть своїми шляхами до соціалізму, далекими від московсько-большевицького, з його диктатурою пролетаріату. Дещо лагідніше обороняла югославська делегація югославський шлях.

А президент Румунії і генеральний секретар румунської партії Н. Чаушеску в своєму виступі на з'їзді, ніби відповідаючи Брежнєву на його вихвалювану „миролюбної політики КПСС в Європі і заклику до єдності соціалістичних сил, заявив, що „європейську безпеку і розвиток соціалістичного єднання не можна здійснити, якщо не буде повного неутрачання одних країн у внутрішній справі і політиці інших“.

Після такої різкої заяви перед орденосносними слугами великодержавства московського з його „доктриною Брежнєва“ Н. Чаушеску демонстративно покинув з'їзд — поїхав додому, мовляв, мені байдуже, що подумують в кремлівському ЦК.

Генеральний секретар ЦК КПСС в доповіді підкреслював, що „комуністи в своїй боротьбі виходять з загальних закономірностей розвитку революцій і будови соціалізму та комуністичного суспільства“.

А на це гості європейських комуністичних партій, привезені на з'їзд, щоб продемонструвати світові єдність у будові соціалізму з московським інтернаціоналізмом, заявили, що їм досить московського інтернаціоналізму, бачили його в Чехо-Словаччині, Мадярині. Тому вони будуватимуть соціалізм за національними „закономірностями“, виходячи з національних інтересів своїх країн.

Як би не розглядати виліт успіхів в будові соціалізму, СССР, але обороняли свої національні шляхи будови соціалізму. Е. Берлінгер — лідер італійської комуністичної партії в своєму виступі підкреслює, що посилення впливів його партії треба завдячувати тому, що „на протязі багатьох років ми розробляли такий шлях до соціалізму, який би найкраще відповідав особливостям історичного, соціального і політичного розвитку нашої країни“. Італія, твердив лідер італійської комуністичної партії, буде будувати соціалістичне суспільство так, щоб в його будову вносили свій вклад різні політичні сили, організації і партії („Правда“, 28-го лютого).

„Маоїсти — союзники реакції“ й інші. То був вступ, щоб на з'їзді розгорнути баталію за мовчазною підтримкою гостей.

В звітній доповіді китайську проблему навітлено дуже різко, не шкодуючи містичних висловів і в категоричній формі. Політику китайського керівництва названо ворожою до соціалістичних країн. „Більше того, вона збігається з позицією країної реакції в світі“ і „стала важливою резервою імперіалізму в його боротьбі проти соціалізму“. Назвавши китайську політику ідеологією несполучними з марксо-ленінськими вченням, Л. Брежнєв грізно заявив: „Ми будемо вести боротьбу з маоїзмом, барбуть принципи і непримирно“.

А після всіх обвинувачень, висловлених погрозами і категоричним тоном, Л. Брежнєв заговорив про можливість утворення „московсько-китайської відносини, при умові, що в Пекіні повернуться до марксо-ленінської політики, відмовляться від ворожого соціалістичного курсу і стануть на шлях співпраці і солідарності зі світом соціалізму“. А тоді можна буде говорити про „добрі відносини між КНР і СССР“. „Діло за китайською стороною“.

В цьому нічого нового не було, хіба те, що то тепер ще грізніший. Новим було щось інше. В той час, як на з'їзді КПСС проголошено анатему „китайським відступникам“, в Пекіні Мао Тсе-тунг гостив попереднього президента ЗСА Ніксона. В розмовах і на урочистих прийняттях китайці остерігали ЗСА, а з ними й світ, від підступних плянів московсько-большевицького миротворення.

Як заведено на з'їздах большевицької партії КПСС, заданою настановою в дискусіях промовці лаляли китайським керівництвом, але так, щоб не сказати більше, як було сказано в доповіді. Стриманими були і виступи закордонних гостей, а делегації від комуністичних партій Франції, Італії, Англії, Румунії обійшли мовчазною китайсько-московською напругою, не згадали про неї і представники Люсю і Камбоджі та Північної Кореї. Брежнєвський задум надати з'їздові характеру конференції комуністичних партій з засудом „китайських еретики“ марксизму й лєнінізму і підтримки політики московсько-большевицького інтернаціоналізму повис у повітрі — провалився.

Делегації європейських комуністичних партій (французької, італійської, англійської і навіть югославської) у виступах хвалили успіхи в будові соціалізму.

Як би не розглядати виліт успіхів в будові соціалізму, СССР, але обороняли свої національні шляхи будови соціалізму. Е. Берлінгер — лідер італійської комуністичної партії в своєму виступі підкреслює, що посилення впливів його партії треба завдячувати тому, що „на протязі багатьох років ми розробляли такий шлях до соціалізму, який би найкраще відповідав особливостям історичного, соціального і політичного розвитку нашої країни“. Італія, твердив лідер італійської комуністичної партії, буде будувати соціалістичне суспільство так, щоб в його будову вносили свій вклад різні політичні сили, організації і партії („Правда“, 28-го лютого).

Член політбюро ФКП Гастон Пліссон, який очолював делегацію французької комуністичної партії, генеральний секретар якої Марше зігнорував з'їзд, також обороняв французький шлях до соціалізму, що „відповідає умовам нашої країни і нашого часу“, — заявив він. Той шлях „ознає гарантію всіх особистих і колективних свобод“. Делегації двох найбільших європейських комуністичних партій на 25 з'їзді вивіпили непослух КПСС, заявивши, що їхні партії ітмууть своїми шляхами до соціалізму, далекими від московсько-большевицького, з його диктатурою пролетаріату. Дещо лагідніше обороняла югославська делегація югославський шлях.

А президент Румунії і генеральний секретар румунської партії Н. Чаушеску в своєму виступі на з'їзді, ніби відповідаючи Брежнєву на його вихвалювану „миролюбної політики КПСС в Європі і заклику до єдності соціалістичних сил, заявив, що „європейську безпеку і розвиток соціалістичного єднання не можна здійснити, якщо не буде повного неутрачання одних країн у внутрішній справі і політиці інших“.

Після такої різкої заяви перед орденосносними слугами великодержавства московського з його „доктриною Брежнєва“ Н. Чаушеску демонстративно покинув з'їзд — поїхав додому, мовляв, мені байдуже, що подумують в кремлівському ЦК.

Генеральний секретар ЦК КПСС в доповіді підкреслював, що „комуністи в своїй боротьбі виходять з загальних закономірностей розвитку революцій і будови соціалізму та комуністичного суспільства“.

А на це гості європейських комуністичних партій, привезені на з'їзд, щоб продемонструвати світові єдність у будові соціалізму з московським інтернаціоналізмом, заявили, що їм досить московського інтернаціоналізму, бачили його в Чехо-Словаччині, Мадярині. Тому вони будуватимуть соціалізм за національними „закономірностями“, виходячи з національних інтересів своїх країн.

му, СССР, але обороняли свої національні шляхи будови соціалізму. Е. Берлінгер — лідер італійської комуністичної партії в своєму виступі підкреслює, що посилення впливів його партії треба завдячувати тому, що „на протязі багатьох років ми розробляли такий шлях до соціалізму, який би найкраще відповідав особливостям історичного, соціального і політичного розвитку нашої країни“. Італія, твердив лідер італійської комуністичної партії, буде будувати соціалістичне суспільство так, щоб в його будову вносили свій вклад різні політичні сили, організації і партії („Правда“, 28-го лютого).

Член політбюро ФКП Гастон Пліссон, який очолював делегацію французької комуністичної партії, генеральний секретар якої Марше зігнорував з'їзд, також обороняв французький шлях до соціалізму, що „відповідає умовам нашої країни і нашого часу“, — заявив він. Той шлях „ознає гарантію всіх особистих і колективних свобод“. Делегації двох найбільших європейських комуністичних партій на 25 з'їзді вивіпили непослух КПСС, заявивши, що їхні партії ітмууть своїми шляхами до соціалізму, далекими від московсько-большевицького, з його диктатурою пролетаріату. Дещо лагідніше обороняла югославська делегація югославський шлях.

А президент Румунії і генеральний секретар румунської партії Н. Чаушеску в своєму виступі на з'їзді, ніби відповідаючи Брежнєву на його вихвалювану „миролюбної політики КПСС в Європі і заклику до єдності соціалістичних сил, заявив, що „європейську безпеку і розвиток соціалістичного єднання не можна здійснити, якщо не буде повного неутрачання одних країн у внутрішній справі і політиці інших“.

Після такої різкої заяви перед орденосносними слугами великодержавства московського з його „доктриною Брежнєва“ Н. Чаушеску демонстративно покинув з'їзд — поїхав додому, мовляв, мені байдуже, що подумують в кремлівському ЦК.

Генеральний секретар ЦК КПСС в доповіді підкреслював, що „комуністи в своїй боротьбі виходять з загальних закономірностей розвитку революцій і будови соціалізму та комуністичного суспільства“.

А на це гості європейських комуністичних партій, привезені на з'їзд, щоб продемонструвати світові єдність у будові соціалізму з московським інтернаціоналізмом, заявили, що їм досить московського інтернаціоналізму, бачили його в Чехо-Словаччині, Мадярині. Тому вони будуватимуть соціалізм за національними „закономірностями“, виходячи з національних інтересів своїх країн.

Як би не розглядати виліт успіхів в будові соціалізму, СССР, але обороняли свої національні шляхи будови соціалізму. Е. Берлінгер — лідер італійської комуністичної партії в своєму виступі підкреслює, що посилення впливів його партії треба завдячувати тому, що „на протязі багатьох років ми розробляли такий шлях до соціалізму, який би найкраще відповідав особливостям історичного, соціального і політичного розвитку нашої країни“. Італія, твердив лідер італійської комуністичної партії, буде будувати соціалістичне суспільство так, щоб в його будову вносили свій вклад різні політичні сили, організації і партії („Правда“, 28-го лютого).

Член політбюро ФКП Гастон Пліссон, який очолював делегацію французької комуністичної партії, генеральний секретар якої Марше зігнорував з'їзд, також обороняв французький шлях до соціалізму, що „відповідає умовам нашої країни і нашого часу“, — заявив він. Той шлях „ознає гарантію всіх особистих і колективних свобод“. Делегації двох найбільших європейських комуністичних партій на 25 з'їзді вивіпили непослух КПСС, заявивши, що їхні партії ітмууть своїми шляхами до соціалізму, далекими від московсько-большевицького, з його диктатурою пролетаріату. Дещо лагідніше обороняла югославська делегація югославський шлях.

А президент Румунії і генеральний секретар румунської партії Н. Чаушеску в своєму виступі на з'їзді, ніби відповідаючи Брежнєву на його вихвалювану „миролюбної політики КПСС в Європі і заклику до єдності соціалістичних сил, заявив, що „європейську безпеку і розвиток соціалістичного єднання не можна здійснити, якщо не буде повного неутрачання одних країн у внутрішній справі і політиці інших“.

Після такої різкої заяви перед орденосносними слугами великодержавства московського з його „доктриною Брежнєва“ Н. Чаушеску демонстративно покинув з'їзд — поїхав додому, мовляв, мені байдуже, що подумують в кремлівському ЦК.

Генеральний секретар ЦК КПСС в доповіді підкреслював, що „комуністи в своїй боротьбі виходять з загальних закономірностей розвитку революцій і будови соціалізму та комуністичного суспільства“.

А на це гості європейських комуністичних партій, привезені на з'їзд, щоб продемонструвати світові єдність у будові соціалізму з московським інтернаціоналізмом, заявили, що їм досить московського інтернаціоналізму, бачили його в Чехо-Словаччині, Мадярині. Тому вони будуватимуть соціалізм за національними „закономірностями“, виходячи з національних інтересів своїх країн.

Як би не розглядати виліт успіхів в будові соціалізму, СССР, але обороняли свої національні шляхи будови соціалізму. Е. Берлінгер — лідер італійської комуністичної партії в своєму виступі підкреслює, що посилення впливів його партії треба завдячувати тому, що „на протязі багатьох років ми розробляли такий шлях до соціалізму, який би найкраще відповідав особливостям історичного, соціального і політичного розвитку нашої країни“. Італія, твердив лідер італійської комуністичної партії, буде будувати соціалістичне суспільство так, щоб в його будову вносили свій вклад різні політичні сили, організації і партії („Правда“, 28-го лютого).

Член політбюро ФКП Гастон Пліссон, який очолював делегацію французької комуністичної партії, генеральний секретар якої Марше зігнорував з'їзд, також обороняв французький шлях до соціалізму, що „відповідає умовам нашої країни і нашого часу“, — заявив він. Той шлях „ознає гарантію всіх особистих і колективних свобод“. Делегації двох найбільших європейських комуністичних партій на 25 з'їзді вивіпили непослух КПСС, заявивши, що їхні партії ітмууть своїми шляхами до соціалізму, далекими від московсько-большевицького, з його диктатурою пролетаріату. Дещо лагідніше обороняла югославська делегація югославський шлях.

Наукова конференція Математично-Фізичної Секції НТШ

(О. А.) — Конференція відбулася 15-го листопада ц. р. в Українському Інституті Америки в Нью-Йорку. Відкрив конференцію і провів її нею проф. д-р Осип Андрушків, директор Секції. Хвилюючі мовчання йшли над аудиторією, де виступав проф. д-р Осип Андрушків, директор Секції. Хвилюючі мовчання йшли над аудиторією, де виступав проф. д-р Осип Андрушків, директор Секції. Хвилюючі мовчання йшли над аудиторією, де виступав проф. д-р Осип Андрушків, директор Секції.

Перші два доповідачі, обидва члени департаменту математики Технологічного Інституту Стейтс Нью-Джерсі, доповідали про свої оригінальні результати в математиці. Доповідач проф. д-р Роман Андрушків, член НТШ, доповідав про свої результати в математиці.

На Львівському університеті доповідач захистив дисертацію кандидата наук і якийсь час був асистентом. Все ж життя стало так незносимим, що коли прийшла нагода переселитися до Польщі, він скористався з цього, як кожного польського громадянина, а далі переїхав з Польщі до Канади.

В довшій дискусії забирали слово д-р М. Вашич, інж. І. Мокрицький, проф. В. Петришин, проф. Р. Андрушків, інж. С. Пріжок, д-р Ю. Карапінка та інші.

Проф. д-р О. Андрушків, закриваючи конференцію, відмітив, що в 1940 році він також був асистентом Львівського університету. По конференції відбулась окрема ширша дискусія членів Математично-Фізичної Секції, в часі якої вирішувалась думка створити окрему комісію для випрацювання математичної термінології вихідної математики. Математичний російсько-український словник, виданий Академією УРСР в 1960 році замалий. Комісія жала б почати працю над англійсько-українським і українсько-англійським словником, власне у століття української еміграції в ЗСА.

Театр „Заграва“ з Торонта...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

перейти в табір Петра І, за що перший обіймався зробіти Кочубея Гетьманом України. У п'ятій і останній дії Мазепа звертається до своєї матері ігумені київського монастиря, щоб вона дала своє благословення на його шлюб з Мотрею.

В тому м.менті з'являється козацький старшина, сповіщаючи Гетьмана, що російський цар Петро І пліве Дніпром, покидаючи Київ. Мазепа, бачачи долю України, говорить до старшини, закликаючи їх відстоювати волю України мечем, бо Москва забирає з України не тільки найкращі твори, мистецтва, бібліотеки, включно з бібліотекою князя Ярослава Мудрого, але також і найкращих козаків, військовиків. „Ні за престіл Римської держави, — говорив Іван Мазепа, — не продам України, бо вона у нас найдорожча на світі. Над нею навіть сонце краще світить". Інспірація кінцяється присягою старшин на хрест, що його подарувала Гетьманові його мати-ігуменя. Старшини відходять, а на валах фортеці з'являється Мотря.

Головні ролі в інспірації виконали: Михайло Лялько — І. Мазепа, Ніна Тарно — Мотря.

Шевченківська академія

в школі о. Миколая в Боффо

Із успіхом 14-го березня ц. р. пройшов концерт в честь Т. Шевченка. Ще перед початком концерту, коли виконувались останні деталі декорації, Сестра настоятелька Ріта зі захопленням висловила думку: „Зала і сцена так гарно прибрані, що відчувалось свято, хоча, достойність, — відчувалось Шевченкове весно..."

Шкільні діти хоча роджені в Америці, вже з третього покоління передаючи точки знаменитого виконавця програми, тільки потвердили немірущість живого слова геніяльного Тараса. Підготовка програми вимагала багато часу та праці. На запит — як можливо, щоб в такому короткому часі діти могли засвоїти слова та мелодії пісень, а в цьому деякі тяжкі як наприклад поему „Іван Підкова", — учителька співу й садочка та учителька Школи Українознавства Оля Чмола відповіли: „Нам діти справді здібні, а то й мудрі. Помімо тяжкого перевір (школа не мала світла ні

опалу) діти прямо доказали чуда. За це ми належимося признання. Але в цьому доміг нам й сам Тарас Шевченко! — бо його дух дійсно був з нами!"

Третья признали, що учителька Леся Коновка та Оля Чмола в праці для української дитини в українській школі ніколи не жаліють часу ні труду.

В програмі старших учнів окремо вирізнялись пісні — „Поєма про Івана Підкову", „Ті течуть, Дніпре", „Хата моя біла хата", „Солі, учень 5 класу Данило Федик — „Зоре моя вечірняя" та уч. 5 класу Наталія Середок виконала фортепіанове солю „Величавий похід".

У другій частині програми діти садочка своїм виступом ще більше внесли радості й утвердили в надії, що українська школа о. Миколая буде рости та розвиватися. Авдиторія школи була заповнена по берегах, а відрадинним явищем було те, що на концерт прибуло багато молодих подруж та молоді. Я. П.

НАУКОВЕ Т-ВО ІМ. ШЕВЧЕНКА В ЗСА

і СХІДНА ЕКОНОМІЧНА АСОЦІАЦІЯ

— влаштовують —

Наукову Сесію

ЕКОНОМІКА УКРАЇНИ в 1970-их РОКАХ
Проф. З. Л. МЕЛЬНИК, University of Cincinnati,
„Капіталізація в Україні після ІІ Світової Війни"
Проф. М. Ю. ВОГАТЮК, Le Moyne College,
Мігр. В. ЗАВІЯКА, U.S. Department of Commerce,
„Сільсько-господарський розвиток в Україні"
Проф. Л. ДІНЕС, University of Kansas,
Проф. С. А. ВІЛОН, University of Delaware,
„Організаційні форми і виконання промисловості України"
Проф. О. ЗІНАМ, University of Cincinnati,
Керівник Cecil: Проф. М. Ю. ВОГАТЮК, Le Moyne College.

ЧЕТВЕР, 15 КВІТНЯ, 1976 Р. — 4:15 по пол.
BLOOMSBURG STATE COLLEGE, BLOOMSBURG, Pa.
Сесія відбувається в рамках Річної Конвенції Eastern Economic Association. 15-17 квітня, 1976 р.

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ в МОНТРЕАЛІ, Квібек, Канада повідомляє, що

в суботу, 17-го квітня 1976 р. о год. 7-й вечора в Доміві „Нласт" при 3355 Dandurand Street, Montreal, Quebec — відбудуться —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРНІ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛУ УНС МОНТРЕАЛЬСЬКОГО Окружн

НА ПОРЯДКУ НАРАД:
1. Відкриття;
2. Вибір Президії;
3. Відчитання протоколу з попередніх Зборів і його прийняття;
4. Звіт членів Управи Окружного Комітету;
5. Звіт Контрольної Комісії;
6. Дискусія над звітами і уділення абсолютної уступачої Управі;
7. Вибір Управи і Контрольної Комісії;
8. Доповідь пані ТЕКЛІ МОРОЗ, головної радної УНС;
9. Затвердження плану праці на 1976 рік;
10. Внески, запити і закриття зборів.

До участі в зборах зобов'язані предсідники, секретарі, касирі, конвенційні делегати, і інші урядові відділових управ та їхні Відділи: 431, 434, 443, 448, 465, 471, 473, 474, 475 і 492.

У Зборах візьме участь: Пані ТЕКЛІ МОРОЗ — головна радна УНС Окружна Управа

МІР ЄВГЕН ЛОЗИНСЬКИЙ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

проф. Петро Андрусів і проф. Михайло Лисогір — почесні члени президії. Усні привітання склали З'їзд з: професор Петро Андрусів — перший голова ОУА „Самопоміч", проф. Михайло Лисогір — кол. голова ОУА „Самопоміч" і д-р Володимир Савчук — голова Об'єднаного Комітету м. Нью-Йорку (Відділу УККА). Згідно із виступом Мандатної Комісії, що його дав її голова Я. Петрик, у З'їзді взяло участь 40 делегатів, включно із членами Голівної Управи, та чотирьох гостей. Відділи з Клівленду та Детройту привітали привітати і оправданні за те, що не вислали своїх делегатів.

Після вибору Номінаційної Комісії у складі: проф. М. Лисогір, інж. Р. Раковський і Ф. Колідій та Резолюційної Комісії у складі: інж. Р. Кравців, д-р В. Нестерчук, В. Сохан і ред. Л. Полтава, ради Б. Ластовецький відчитав протокол попереднього З'їзду, який делегати апробували одностайно. Вичерпні звіти Головної Управи „Самопоміч" склали: голова м-р Євген Лозинський, головний секретар д-р Василь Палідвор і фінансовий референт інж. Іва Гурник. М-р Є. Лозинський підкреслює у своєму звіті дві головні цілі праці „Самопоміч" — допомогу українській людині та збереження української людини і дав загальний огляд праці Об'єднання, присвячуючи окрему увагу діяльності суспільної опіки, видавництва „Нашого Світу" та співпраці „Самопоміч" із кредитними і Централю Українських Кооперативів Америки. Закликаючи до посилення діяльності Відділів „Самопоміч", м-р Є. Лозинський пригадав, що колишній приїжджав нам звітувати перед народом, що ми зробили для нашого народу на еміграції у багатій Америці.

Головний секретар д-р Василь Палідвор дав звіт про всі діяльність Головної Управи за виймом фінансової. Він поінформував про координацію праці Відділів та співпрацю з ним, старання заснувати нові Відділи та оживити діяльність існуючих, звітування Відділів з праці та збірку вкладок і пожертв на фонд потребуючих звітування відділових референтів суспільної опіки, висилку допомоги потребуючим, та їхні подяки, які наспівають з різних країн до Головної Управи, і про адміністрування домою Головної управи в Нью-Йорку. Він закінчив свій звіт закликом іти об'єднані і дружні вперед, бо це наш обов'язок перед Батьківщиною і нашою громадою в розсіянні.

Фінансовий референт інж. Іва Гурник, деклямували „Мені однаково", а група молодшого юнацтва виконала вільноручні ісправи до слів пісні „Поклінь тобі Тарасе", що їх підготували виконувати Леся Галатія і Дарія Байко. Підготував цілість програми займався Мирослава Левенець і Юлія Костриба. Свято закінчено відспіванням українського національного гімну.

Роківинам Шевченка був присвячений також панельний мідіум СУМА, який відбувся на передодні концерту з участю управи Осередку і двох представників ГУ СУМА — пані Богдани Сидор-Чарторийської, яка є референтом Батьківських Комітетів п. ГУ і Корнелія Василя — культурно-освітнього референта. Названі представники взяли участь в церемонії роздачі іспитових відзнак молоді, а описля висловилися короткі інформаційні доповіді до батьків.

Цією частиною проводив голова Осередку СУМА ред. Ігор Длбога, який поінформував також українську громаду про приїзд до ЗСА президиї молоді СУМА треба вважати наскрізь успішною, а ініціативі молоді треба дати всяку підтримку, бо це не вперше, місцева молодь старалася піднести культуру імпрезу на вищій місцевий рівень.

Молодь Осередку СУМА в Асторії відзначила роковини Т. Шевченка

Асторія, Н. Й. (в. л. ц.) — В суботу, 21-го березня ц. р. тут у власному приміщенні молоді СУМА, батьки і українські громадяни, відзначили окремим концертом роковини пророка і геія України Тараса Шевченка. Програма концерту розпочалась загальним співом Шевченкового „Заповіту", після чого заступник управи Осередку СУМА ім. Михайла Сороки, Володимир Явдошин відкрив формально Свято і позначив присутніх з цілістю програми. Старші юнаки Ірина Наконечна, Оля Загіяна і Стефка Доляк з великим вмінням рецитували поезію Ліни Костенко „Кобзареві", після чого виконували Мирослава Левенець — культурно-освітнього референта. Названі представники взяли участь в церемонії роздачі іспитових відзнак молоді, а описля висловилися короткі інформаційні доповіді до батьків.

Цією частиною проводив голова Осередку СУМА ред. Ігор Длбога, який поінформував також українську громаду про приїзд до ЗСА президиї молоді СУМА треба вважати наскрізь успішною, а ініціативі молоді треба дати всяку підтримку, бо це не вперше, місцева молодь старалася піднести культуру імпрезу на вищій місцевий рівень.

Молодь Осередку СУМА в Асторії відзначила роковини Т. Шевченка

Асторія, Н. Й. (в. л. ц.) — В суботу, 21-го березня ц. р. тут у власному приміщенні молоді СУМА, батьки і українські громадяни, відзначили окремим концертом роковини пророка і геія України Тараса Шевченка. Програма концерту розпочалась загальним співом Шевченкового „Заповіту", після чого заступник управи Осередку СУМА ім. Михайла Сороки, Володимир Явдошин відкрив формально Свято і позначив присутніх з цілістю програми. Старші юнаки Ірина Наконечна, Оля Загіяна і Стефка Доляк з великим вмінням рецитували поезію Ліни Костенко „Кобзареві", після чого виконували Мирослава Левенець — культурно-освітнього референта. Названі представники взяли участь в церемонії роздачі іспитових відзнак молоді, а описля висловилися короткі інформаційні доповіді до батьків.

Цією частиною проводив голова Осередку СУМА ред. Ігор Длбога, який поінформував також українську громаду про приїзд до ЗСА президиї молоді СУМА треба вважати наскрізь успішною, а ініціативі молоді треба дати всяку підтримку, бо це не вперше, місцева молодь старалася піднести культуру імпрезу на вищій місцевий рівень.

Молодь Осередку СУМА в Асторії відзначила роковини Т. Шевченка

Асторія, Н. Й. (в. л. ц.) — В суботу, 21-го березня ц. р. тут у власному приміщенні молоді СУМА, батьки і українські громадяни, відзначили окремим концертом роковини пророка і геія України Тараса Шевченка. Програма концерту розпочалась загальним співом Шевченкового „Заповіту", після чого заступник управи Осередку СУМА ім. Михайла Сороки, Володимир Явдошин відкрив формально Свято і позначив присутніх з цілістю програми. Старші юнаки Ірина Наконечна, Оля Загіяна і Стефка Доляк з великим вмінням рецитували поезію Ліни Костенко „Кобзареві", після чого виконували Мирослава Левенець — культурно-освітнього референта. Названі представники взяли участь в церемонії роздачі іспитових відзнак молоді, а описля висловилися короткі інформаційні доповіді до батьків.

Цією частиною проводив голова Осередку СУМА ред. Ігор Длбога, який поінформував також українську громаду про приїзд до ЗСА президиї молоді СУМА треба вважати наскрізь успішною, а ініціативі молоді треба дати всяку підтримку, бо це не вперше, місцева молодь старалася піднести культуру імпрезу на вищій місцевий рівень.

Ньюйоркський суд підтримує „зворотну дискримінацію"

Нью-Йорк. — Ньюйоркський Стейтний Апеляційний Суд у четвер, 8-го квітня, рішив, що т. зв. „зворотна дискримінація", тобто надання першості членам расових чи етнічних меншин при призначенні до шкільних чи державних посадових чи етнічних меншин, то рішення суду стосується не тільки цього випадку, але також матиме вплив на процедуру прийняття на працю, прийняття до вищих шкіл тощо. Хоча Навицій Суд ЗСА минулого року відмовився відати рішення в подібній справі, то кілька стейтських судів рішили, що така „зворотна дискримінація" не протидіє Конституції.

Ділямося сузір'ям вісткою з Рідного і Приятельським, що в суботу, 10-го квітня 1976 року, в ранніх годинах, відійшов неспадко, від нас у Вічність, на 68-му році трудоголосного життя, наш Найдорожчий МУЖ І БАТЬКО

б. л. п.

ЛЮБОМІР РАКОВСЬКИЙ

б. учитель на Рідних Землях.

НАНАХИДА в понеділок, 12-го квітня 1976 р. в год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Ярем, 129 Схід 7-го вул. в Нью-Йорку, Н. Й.

ПОХОРОНИЙ ОБРІДІД почнеться у вівторок, 13-го квітня 1976 р. о год. 10-й ранку в церкві св. Юра бже відправлена Св. Літургія, а описля Тілої Останки будуть перевезені до похоронного заведення М. Колодін, 5677 State Rd., Parma, Ohio.

Закінчення похоронів в четвер, 15-го квітня 1976 р. в год. 9-й Св. Літургія в церкві св. Покрови і на шпиталі св. ап. Петра і Павла.

В безмежності горю: дружина — ОЛЬГА, син — РОМАН з дружиною ХРИСТЕЮ, Близькі і дальні Родичі в Америці, Канаді й Україні

Замість вітка на свічку моглили дорогої нам

б. л. п.

Ірослави Зарицької

допогінний членки нашої Управи, склавши 100.00 дол. на Українську Парафіальну Школу при церкві св. Духа в Брукліні, які св. п. Покійна присягнула багатому труду свого життя.

Мужені д-роні Мірошни, доні Харитині і синуї Людодимирі та ней Родніи вшесловлюмо глибоке співчуття.

Секція Дружин Лікарів при Українському Лікарському Товаристві в Нью-Йорку

ПОДЯКА

З волі Всевисшого відійшов від нас неспадко у Вічність дня 15 січня, 1976 р. наш Найдорожчий Муж, Батько, Брат і Зять

б. л. п.

Роман Іван Бачинський

Бувший ПОРУЧНИК І Д. ЧНА залучаючи нас у безмежності смутку і жалю. Е хвилина нашої горі наш Рідні, Приятелі і Знайомі випишли нам багато слів і теплі і поспішили з духовною підтримкою, а Покійному виявили пошану і любов, за що на цьому місці складаємо сердечну подяку.

В першу чергу дякуємо бунному капелану і Укр. Диякону УНА о. Богдану Лещинському за передавання похоронних відправ та за зворушливі слова в церкві і на поминках. Рівнок дякуємо о. Бачо за направлення Парастасу.

Дякуємо хороні церкві св. Івана Христителя в Норт-гемптоні за змечивання похоронних відправ своїми співниками.

Наша щира подяка товаришам дияконам станиці Братства Дияконів в Лайтоні, Філадельфії, Нью-Йорку і Ньюарку за участь в похороні, за несення домонини та віддання останньої почесної Покійному. Щиро дякуємо інж. Іванові Сітрі за зворушливі слова на поминках.

Складаємо глибоку подяку членам 91-го Відділу Союзу Українок в Бетлегемі за підготування тризни.

Окрема щира подяка від нас д-роні Богданові Сіляцкому, другоні дорого Покійного, за правдиву християнську поміч в тих тяжких хвилинах нашої життя, за безмежне добре серце та за зворушливі прощальні слова під час тризни.

Щиро дякуємо Веім за численні жертви на Службі Божій, за дати на добродійні діла та за участь у похороні. Наша сердечна подяка Веім, хто особисто, листово, телеграфічно чи телефонно висловив нам співчуття з приїзду нашого гора. Нехай Господь одарує Вас ласками за це, що поділили з нами нашу невимовну печаль.

ІРЕНА — дружина і РОДИНА

Замість квітів на могилу Покійного слідуючі особи і організації зложили суму \$455.00 дол., яку розділено:

Патрістичний Фонд \$ 100.00
Охорона воєнних могил 130.00
Видання Історії і Укр. Дияконів 175.00
Музей СВА 50.00

По 25.00 дол. зложили: Стефан Голод, Богдан Сілецький, Вол. Бачинський, Теодор Угорчак, 91-й Відд. СВА, Станиця Лайтон, Іванна і Дарид Клод.

По 20.00 дол.: Юрій Кулішченко, Євген Михайлів, Ярослав Гуменюк, Зенон Козак.

По 15.00 дол.: Микола Нічай, Іван і Зоя Федішини.

По 10.00 дол.: Богдан Артемишин, Валія і Чарлі Лидгольм, Ярослав Цегельський, Іван Сітра, Орест Ганас, Мирослава Подолька, Мирослава Абрикосовська, Юрій Цегельський, о. Богдан Лещинський, Олег Кальба.

По 5.00 дол.: Вол. Луцький, Іван Тарнавський, Нестор Корчун, Дарія Крохмалюк і Ірена Бачинська: \$50.00

УВАГА! УВАГА!
ІЗ НОВИХ ВИДАНЬ
Можна вже замовляти в книгарському відділі при „СВОБОДІ"

„ВІСНІ"

МИКОЛИ ДЕРБУША

за редакцією проф. О. КОСТЮКОВОЇ
111 сторінок ціна \$ 3.50

+ пересилка 25 центів

„СВОБОДА"

81-83 Grand Street
Jersey City, N. J. 07303

Увага! нове Увага!
В книгарському відділі при „СВОБОДІ" можна вже закупити цікаве видання п. н.

„КАТАРАКТ — САТАРАКТ" МИХАІЛА ОСАДЧОГО в англійській мові

Переклад і видання: МАРКО ЦАРИННИК
240 сторінок ціна 3.95 дол. з пересилкою

„СВОБОДА"

81-83 Grand Street
Jersey City, N. J. 07303

ЩО ПИСАЛА ПРЕСА ПРО „Гей, там на горі „Січ" іде!.."

книгу товариств „Січ" й „Українські Січові Стрілиці"

„УКРАЇНСЬКЕ ЖИТТЯ": Це „Січ" були, що підняли і випрошували спина наших слів, розбудили в них людську гідність і національну свідомість, змобілізували їх до боротьби за свої національні і соціальні права! Чому книга „Січ" є важливим виданням? На рідних землях, під московсько-більшовицькою окупацією, не можуть виникнути спогоди про „Січ", бо тамошні герої-сторники на службі окупанта мусіли втерти „Січ" з нашої історії, наче б то їх зовсім й не було. Коли спогоди колишнього царсько-королівського намісника в Галичині Мих. Вовжинського, представника панівної нації і класу, які гнобили український народ, все таки могли виникнути в 1957 р. в Людовій Польщі, сини поневоленого народу, що боролися за своє національне і соціальне визволення, тепер у т. зв. суверенній Україні не сміють про це писати ані у Львові, ані в Чернівцях, ані в Києві!

Радимо всім українцям, незалежно яких поглядів, віросповідань чи ідеологій уважно прочитати ту цінну книжку про наше недавнє минуле!

Це видання можна набувати в ціні \$12. — у м. Київ, \$14. — тверді оправи (\$1. — за поштову оплату) тільки по адресі:

KNYHA „SITCHEY"

11450 — 78 Avenue, Edmonton, Alberta, Canada T6G 0N3

